

วัดดูกับความจริง

ศิลปรัตน์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานที่พิมพ์และจัดพิมพ์

ศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

วัตถุกับความทรงจำ

Object and Memory

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

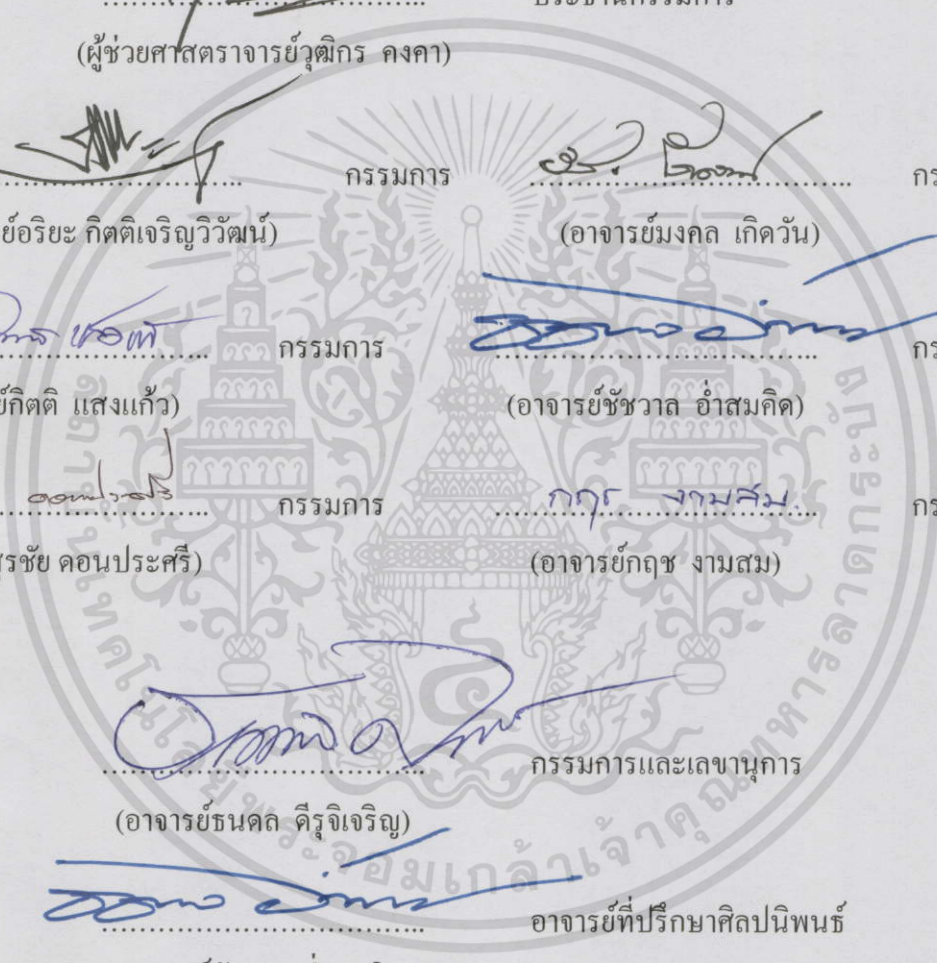
ปีการศึกษา 2556 - 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา) ประธานกรรมการ

..... กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์) (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

..... กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว) (อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

..... กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์สุรชัย คอนประศรี) (อาจารย์กฤษ งามสม)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ชนดล ศิริจิเจริญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	วัตถุกับความทรงจำ
	Object and Memory
ชื่อ	นางสาว ปุญญา ศิลปรัสมิ์
รหัสนักศึกษา	53020460
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2556 - 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

วัตถุกับความทรงจำ มีส่วนสัมพันธ์กันอยู่ คือความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับคนในครอบครัว ผ่านทางวัตถุที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ข้าพเจ้ารักและผูกพัน แต่ได้จากข้าพเจ้าไปแล้ว นั่นคือ บิดาของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงนำเสนอเรื่องราวผ่านทางรูปทรงของวัตถุใกล้ตัว ที่มีความสำคัญ แต่ในปัจจุบัน ไม่ได้นำออกมาใช้งาน ถูกเก็บรักษาไว้ วัตถุสิ่งของเหล่านั้น จึงเปรียบเสมือนตัวแทนให้ได้ระลึกถึงท่านและเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นร่วมกัน โดยที่นำเสนอออกมาในรูปแบบงานประติมากรรมไม้ สร้างสรรค์ให้วัตถุนั้นๆมีความเสื่อมสลาย ไม่นั่นคง เปรียบเสมือนว่า เมื่อเวลาผ่านไป ก็ไม่มีสิ่งใดยั่งยืน ล้วนต้องเสื่อมสภาพ เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ชัชวาล อ่ำสมคิด ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ปญญิสสา ศิลปรัศมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง-จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
2.1 ที่มา	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 1	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 2	13
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่างชุดที่ 3	15
3.2 กระบวนการสร้างผลงาน	17
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	23
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	23
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	28
บทที่ 5 บทสรุป	32
เอกสารอ้างอิง	33
ภาพผลงานศิลปะ	34
ประวัติผู้เขียน	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
1. ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: กระเป๋าเดินทาง	4
2. ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: ที่แขวนหมวก	4
3. ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: กรงนกปรอทหัวจุก	5
4. รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์. เรือมาแล้ว. (2536)	6
5. จากนิทรรศการ “แบบร่างต้นความคิด”	7
6. จากนิทรรศการ “มีชื่อ แต่จำไม่ได้”	8
7. จากนิทรรศการ “มีชื่อ แต่จำไม่ได้”	8
8. รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์. วนิดา	9
9. ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 1	11
10. ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 1	11
11. แบบจำลองสามมิติ ชุดที่ 1	12
12. ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 2	13
13. ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 2	13
14. ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 2	14
15. ภาพร่างชั้นที่ 1 ชุดที่ 3	15
16. ภาพร่างชั้นที่ 2 ชุดที่ 3	15
17. ภาพร่างชั้นที่ 3 ชุดที่ 3	16
18. กระดาษแข็ง	17
19. ปากกาเคมี	17
20. ไม้บรรทัด	17
21. เครื่องตัดไม้	17
22. เครื่องขัดกระดาษทราย	17
23. สว่าน	17
24. บานพับ	18
25. น็อต	18
26. ไขควงไฟฟ้า	18
27. แผ่นไม้เก่า	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

รูปที่	หน้า
28. แล็กเกอร์เคลือบไม้	18
29. กาวติดไม้	18
30. วัสดุนาวัตถุจริงที่เป็นต้นแบบ	19
31. ตัดกระดาษทาบลงไปวัตถุ	19
32. ทาบลงบนแผ่นไม้ที่ต้องการจะตัด	20
33. ตัดแผ่นไม้ให้ได้รูปทรงตามต้นแบบ	20
34. นำไม้มาเรียงต่อกัน	21
35. ปรับรูปทรงให้ได้ตามต้นแบบ	21
36. ประกอบทุกชิ้นส่วนตามตำแหน่ง	22
37. ภาพผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง	23
38. ภาพผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง	24
39. ภาพผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง	24
40. ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว	25
41. ภาพผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว	25
42. ภาพผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว	26
43. ภาพผลงานชิ้นที่ 1 สี	26
44. ภาพผลงานชิ้นที่ 2 สี	27
45. ภาพผลงานชิ้นที่ 3 สี	27
46. การจัดองค์ประกอบ ภาพผลงานชิ้นที่ 1	28
47. การจัดองค์ประกอบ ภาพผลงานชิ้นที่ 2	29
48. การจัดองค์ประกอบ ภาพผลงานชิ้นที่ 3	30
49. ภาพผลงาน วัตถุกับความทรงจำ หมายเลข 1	35
50. ภาพผลงาน วัตถุกับความทรงจำ หมายเลข 2	36
51. ภาพผลงาน วัตถุกับความทรงจำ หมายเลข 3	37

บทที่ 1

บทนำ

วัตถุกับความทรงจำ มีความสัมพันธ์บางอย่างที่ซ่อนอยู่ เหมือนเวลาที่เราเห็นของสิ่งหนึ่ง เรามักจะนึกถึงบุคคลนั้นๆ หรือแม้กระทั่งนึกถึงเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นร่วมกัน ทั้งหมดล้วนมีความเกี่ยวเนื่องกัน ข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอถึงความสัมพันธ์ของข้าพเจ้ากับคนในครอบครัว ผ่านทางวัตถุที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่ข้าพเจ้ารัก แต่ได้จากข้าพเจ้าไปแล้ว นั่นคือ บิดาของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าผูกพันกับบิดาของข้าพเจ้ามาก ท่านเป็นคนที่เข้าใจข้าพเจ้าในทุกๆ เรื่อง เราทั้งสองมักจะทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเสมอ ท่านชอบพาข้าพเจ้าและครอบครัวไปท่องเที่ยวที่ต่างๆ ถ้าหากมีเวลาว่างจากการทำงาน ท่านคือบุคคลที่ข้าพเจ้ารักและนับถือมาก จนกระทั่งวันหนึ่ง บิดาของข้าพเจ้าป่วยเป็นโรคมะเร็ง ระยะที่ทำการรักษาได้ยาก ท่านก็ต่อสู้กับโรคร้ายไม่ไหว และเมื่อบิดาของข้าพเจ้าได้เสียชีวิต ความโศกเศร้า ความทุกข์ก็ถาโถมเข้ามาในครอบครัวของข้าพเจ้า ครอบครัวของข้าพเจ้าขาดเสาหลักของบ้านไป ความเคืองแค้นก็เริ่มก่อตัวขึ้นมาภายในครอบครัว ข้าพเจ้าของเครื่องใช้ต่างๆที่ท่านใช้อยู่เป็นประจำ ก็ได้ถูกเคลื่อนย้ายไปอยู่ในที่ที่อื่น และภาพคุ้นตาที่เคยเห็นอยู่ทุกครั้ง เวลาที่ท่านยังมีชีวิต ก็ยังคงดำเนินต่อไปในห้วงความทรงจำ ถึงแม้ว่าจะไม่มีเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นอีกแล้วก็ตาม และเมื่อข้าพเจ้าพบเห็นสิ่งของเครื่องใช้ของบิดา ข้าพเจ้าจะรู้สึกสะเทือนใจ และคิดถึงท่านเป็นอย่างมาก เพียงเพราะแค่ได้เห็นหรือสัมผัส ราวกับท่านไม่ได้จากเราไปไหน วัตถุสิ่งของเหล่านั้น จึงเปรียบเสมือนตัวแทนให้ได้ระลึกถึงท่านและเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นร่วมกัน

ความสำคัญของโครงการ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้แสดงออกถึงร่องรอยแห่งความทรงจำ ในวัตถุเครื่องใช้ภายในบ้าน ที่เกี่ยวข้องกับบิดาของข้าพเจ้า ซึ่งยังคงอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าเสมอ โดยนำเสนอผ่านทางวัตถุที่เป็นตัวแทนของท่านที่เคยมีอยู่ และยังมีอยู่ ซึ่งตอนนี้สิ่งเหล่านั้นถูกเก็บไว้อยู่ในห้องเก็บของ ก็ได้ผุพังไปบ้าง ไม่ได้ใช้งาน สิ่งของบางอย่างผ่านไประยะเวลานาน บางครั้งก็ถูกลืม ข้าพเจ้าจึงคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีความหมายแสดงออกถึงสิ่งของเหล่านั้นที่มีคุณค่าทางความรู้สึกของข้าพเจ้า ทำให้เมื่อนึกถึงวัตถุเหล่านั้น รวมไปถึงได้กลับไปเห็นวัตถุเหล่านั้นอีกครั้ง ทำให้เรานึกถึงเรื่องราวต่างๆที่เคยเกิดร่วมกับท่าน นึกถึงความสุข ความทุกข์ที่เคยมีร่วมกัน นึกถึงเหตุการณ์ที่ดีและร้าย ที่เคยเกิดขึ้นในครอบครัวขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดความรู้สึก ความทรงจำต่างๆที่เกิดขึ้น ผ่านวัตถุที่ข้าพเจ้าได้เลือกมา นำเสนอในรูปแบบประติมากรรม ซึ่งเกิดจากการประกอบกันจากชิ้นส่วนของไม้ชิ้นเล็กๆ มา ประกอบกันจนเป็นผลงานประติมากรรมที่จำลองสิ่งของที่ต้องการจะนำเสนอให้อยู่ในรูปแบบ เฉพาะตัวขึ้นมา

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการสร้างสรรค์งานประติมากรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากวัตถุ สิ่งของภายใน บ้านที่มีความสำคัญทางจิตใจ
2. เพื่อแสดงถึงความงามทางสาระของวัตถุที่แฝงอยู่ในรูปแบบของงานประติมากรรม
3. เพื่อนำเสนอถึงเทคนิคประกอบสร้างในรูปทรงของงานประติมากรรมที่เกิดจากหน่วยย่อย ทรงเรขาคณิตที่แตกต่างมาประกอบเป็นรูปทรงใหม่
4. เพื่อให้ผู้ชมงานได้รับรู้ถึงความงามของรูปทรงที่ได้จากวัตถุพื้นบ้านโดยใช้บานพับขนาดเล็ก
5. เพื่อต้องการนำเสนอและศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม โดยใช้จินตนาการ ส่วนตัว ในการจัดการรูปทรงเรขาคณิต (สามเหลี่ยม) ที่คิดว่าจะสามารถนำมาประกอบรวมกันได้ โดยใช้วัสดุที่หลากหลายแตกต่างมาประกอบกัน โดยที่วัสดุเหล่านั้น ได้ผ่านกระบวนการคิดการ จัดการเรียบร้อยแล้ว สามารถนำมาประกอบรวมกันได้อย่างลงตัว

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานที่แสดงความรู้สึกถึงความระลึกถึงคนในครอบครัว เหตุการณ์ความประทับใจที่เกิดขึ้นร่วมกับวัตถุที่มีความสำคัญเหล่านั้น โดยแสดงออกในแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่จัดอยู่ในรูปแบบงานประติมากรรม เป็นสื่อในการแสดงออก
2. การสร้างรูปทรงของวัตถุนั้น จะอาศัยเครื่องมือทำขึ้นเพื่อให้เกิดเป็นประติมากรรมแบบ ลอยตัว โดยที่รูปทรงของผลงานอ้างอิงมาจากวัตถุจริง ที่จำลองออกมาให้ใกล้เคียงกับต้นแบบมากที่สุด และสามารถมองเห็นได้รอบด้าน
3. กรรมวิธีในการนำเสนอเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบประติมากรรม ด้วยวิธีการประกอบแผ่น ไม้ด้วยบานพับ โดยที่แผ่นไม้ที่นำมาสร้างสรรค์ เป็นแผ่นไม้เก่า ที่เคยผ่านการใช้งานมาแล้ว
4. จำนวนผลงานทั้งหมด 3 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 150 x 265 x 90 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 90 x 60 x 165 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 90 x 90 x 230 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ผลงานของข้าพเจ้ามาจากความสะเทือนใจในอดีต ความทรงจำที่ยังหลงเหลืออยู่กับสิ่งที่เป็นตัวแทนของความสุข ความรัก ภายในบ้าน ความทรงจำเหล่านั้น ค่อยๆ เลือนหายไปตามกาลเวลา ถูกนำมาหรือฟื้นฟูใหม่อีกครั้ง โดยที่ข้าพเจ้าใช้ความทรงจำที่ยังคงหลงเหลืออยู่นั้น มาเป็นต้นแบบในการดำเนินงาน ค่อยๆ ประกอบสร้างจากส่วนเล็กๆ ต่อเติมจนเป็นรูปร่างที่ยังพอจำได้ แม้สิ่งของเหล่านั้นจะไม่สมบูรณ์เหมือนกับของจริงที่เคยมีอยู่ รูปทรงอาจจะผิดเพี้ยน เสียหาย โน้มเอียง ไปตามสภาพเวลาหรือความทรงจำที่ขาดหาย แต่ก็มีส่วนที่ข้าพเจ้าจำได้แม่นยำ โดยที่ไม่ต้องอาศัยภาพถ่ายในอดีต สิ่งที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้นใหม่ จึงเปรียบเสมือนตัวแทนของทั้งความสุขและความทุกข์ที่เคยผ่านเข้ามา เสมือนว่ายังมีสิ่งเหล่านั้นอยู่ในที่เดิมแห่งความทรงจำเสมอมา

ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดความรู้สึกและความทรงจำทั้งหมดที่ข้าพเจ้ามีต่อบิดาของข้าพเจ้าออกมาในรูปแบบผลงานประติมากรรมที่แสดงออกถึงร่องรอยแห่งความทรงจำ ในวัตถุเครื่องใช้ภายในบ้าน ที่เกี่ยวข้องกับบิดา โดยนำเสนอผ่านทางวัตถุที่เป็นตัวแทนของท่านที่เคยมีอยู่ และยังมีอยู่ ซึ่งตอนนี้สิ่งเหล่านั้นถูกเก็บไว้อยู่ในห้องเก็บของ ก็ได้ผู้ฟังไปบ้าง ไม่ได้ใช้งาน สิ่งของบางอย่างผ่านไปนาน บางครั้งก็ถูกลืม ข้าพเจ้าจึงคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีความหมายแสดงออกถึงสิ่งของเหล่านั้นที่มีคุณค่าทางความรู้สึก เมื่อข้าพเจ้านึกถึงวัตถุเหล่านั้น รวมไปถึงได้กลับไปเห็นวัตถุเหล่านั้นอีกครั้ง ทำให้ข้าพเจ้านึกถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เคยเกิดร่วมกับท่าน นึกถึงความสุข ความทุกข์ที่เคยมีร่วมกัน นึกถึงเหตุการณ์ที่ดีและร้าย ที่เคยเกิดขึ้นในครอบครัวขึ้นมา ผลงานเหล่านี้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยตัวเอง โดยที่ข้าพเจ้าศึกษาแนวความคิดและวิธีการทำงานของอาจารย์รัชชัย พันธุ์สวัสดิ์ ซึ่งแนวทางการทำงานของอาจารย์นั้นจะมาจากการสังเกตสิ่งรอบๆ ตัวที่พบเห็นจนคุ้นชิน และความเป็นจริงของธรรมชาติ นำมาแสดงออกในเชิงประติมากรรม

ในที่นี้ข้าพเจ้าได้หยิบยกสิ่งของต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบิดาของข้าพเจ้า มาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์งาน ได้แก่ กระเป๋าคาดินทางของบิดา ที่แขวนหวมกกับชุดทำงานของท่าน และกรงนกปรอทหัวจุกที่ท่านเคยเลี้ยงไว้ในบ้าน สิ่งของทั้งสามชนิดนี้เป็นสิ่งของที่ข้าพเจ้าคุ้นเคย และเห็นจนชินตาเมื่อครั้งที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ แต่ว่าสุดท้าย ภาพเหล่านี้ก็เป็นเพียงความทรงจำ

ภาพที่ 1 ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: กระเป๋าเดินทาง

ภาพที่ 2 ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: ที่แขวนหมวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 ตัวอย่างของสิ่งต้นแบบ: กรงนกปรอทหัวจุก

จากข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวไว้ ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุด วัตถุกับความทรงจำ

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าศึกษาแนวความคิดและวิธีการทำงานของอาจารย์รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์ ซึ่งแนวทางการทำงานของอาจารย์นั้นจะมาจากการสังเกตสิ่งรอบๆตัวที่พบเห็นจนคุ้นชิน และความเป็นจริงของธรรมชาติ นำมาแสดงออกในเชิงประติมากรรม อาทิเช่น ภาพในระยะไกลที่อาจารย์ได้พบเห็นและเกิดความสนใจว่า ทำไมรูปทรงที่อยู่ระยะไกลตัวออกไป จึงมองเห็นว่ามีรูปทรงที่ผิดเพี้ยนไปและรวมไปถึงการทำทนายแรงโน้มถ่วง งานประติมากรรมของอาจารย์รัชชัช จะแสดงออกมาให้มีมุมมองเหมือนงานสองมิติเล่นกับระนาบของสายตาและแรงโน้มถ่วงของโลก ผลงานส่วนใหญ่จะใช้วัสดุที่หลากหลาย ไม่จำกัด ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่จะแสดงออกมาอาจารย์รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์ ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงของเมืองไทยในด้าน การทำงานประติมากรรมที่มีแรงบันดาลใจจากระนาบบนภาพสองมิติ นำมาสร้างใหม่ให้เกิดเป็นผลงานประติมากรรม สามมิติ ซึ่งสร้างความแปลกใหม่ให้กับวงการศิลปะของไทยเป็นอย่างมาก รวมไปถึงผลงานประติมากรรมที่สร้างขึ้นมาแล้ว มีความโน้มเอียง ไม่น่าจะตั้งอยู่ด้านแรงโน้มถ่วงของโลกได้ ถือว่าเป็นงานที่ทำทนายความคิด และทำทนายกฎเกณฑ์ของธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ผลงานประติมากรรมส่วนใหญ่ของอาจารย์นั้น จะทำขึ้นจากไม้ในรูปทรงของวัตถุอันเคยคุ้นในชีวิตประจำวันที่ถูกถอดความจากมุมมองพลิกผันตามทัศนียภาพเพิ่มมิติในระยะทางของการเห็นด้วยความบิดเบี้ยว คดงอ เอียงเอน เหมือนจะใช้สอยได้ แต่ก็ไม่สามารถใช้ได้จริง จึงก่อเกิดเป็นประติมากรรมที่งดงามและแฝงแนวความคิดลึกซึ้งภายใน

รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์ เกิดเมื่อวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2514 ที่กรุงเทพมหานคร แต่มีที่อยู่และ

ใช้ชีวิตในวัยเด็กที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชธานีเดิมของไทย เริ่มศึกษาศิลปะที่วิทยาลัยช่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลป์ กรมศิลปากร และสำเร็จการศึกษาในปีพ.ศ.2531 ต่อมาเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาประติมากรรม คณะจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นนักศึกษารุ่นที่ 7 ของคณะจิตรศิลป์ ที่แห่งนี้ได้เปิดประตูไปสู่โลกของการสร้างสรรค์ที่หลากหลาย กว้างไกล ทั้งในด้านแนวคิด รูปแบบผลงาน วัสดุและกรรมวิธีและพลังในการสร้างสรรค์ที่เต็มเปี่ยม ณ ที่นี้มีกระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร และคณาจารย์ที่มีความมุ่งมั่นทุ่มเท เป็นเบ้าหลอมที่สำคัญ จนเกิดศิลปินรุ่นใหม่ของประเทศหลายคน และรัชชัชคือหนึ่งในนั้นด้วย เป้าหมายคือให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์ที่สุด ผลงานประติมากรรมช่วงแรกของรัชชัชสร้างความน่าทึ่งเป็นอย่างยิ่ง รัชชัชมีความสนใจเรื่องน้ำ และทดลองสร้างงานจากเรื่องน้ำมาตั้งแต่การเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์ติดต่อกันหลายปี เรื่องน้ำของรัชชัช แสดงถึง 1. ปრაกฏการณ์ธรรมชาติ การเกิดน้ำขึ้น น้ำลง ระดับน้ำ แรงโน้มถ่วงที่เกิดจากการหมุนรอบตัวเองของโลก และการ โคจรรอบ โลกของดวงจันทร์ 2.วิถีชีวิตของคนกับน้ำ การเดินทาง ความเชื่อ และ3.ธรรมชาติของน้ำ เป็นของเหลว ไม่มีรูปทรงที่แน่ชัด ความไม่นิ่ง การไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ ฯลฯ

เมื่อต้องสร้างประติมากรรมเป็นรูปทรงที่จับต้องได้ มีมิติที่เป็นจริง รัชชัชนำรูปทรงของเรือเป็นสื่อในการแสดงออก เรือ เป็นสิ่งเกี่ยวเนื่องกับน้ำโดยตรง เป็นผลผลิตจากวิถีชีวิตของคนกับน้ำ สื่อถึงการเดินทาง ความไม่นิ่ง ไม่เที่ยงแท้ การเคลื่อนไหว ผลงานชื่อ "เรือมาแล้ว" เป็นผลงานที่เกิดจากระบบความคิดที่ซับซ้อน หลายชั้นของรัชชัช อีกทั้งยังสะท้อนถึงทักษะฝีมือในการจัดการกับไม้ที่ใช้เป็นวัสดุในการสร้างงานได้อย่างเจนจัด ไม่เป็นวัสดุดั้งเดิมที่คนรุ่นเก่าใช้ทำเรือ(ซึ่งน่าจะรวมกับความรู้เรื่องการเลือกสรรไม้ไว้ด้วย) รัชชัชใช้กรรมวิธีประกอบไม้แบบเข้าเดือย สลักลิ้มไม้ตามแบบอย่างช่างไทยโบราณ ใช้ประกอบไม้สร้างเรือ และยาแนวอุดรอยต่อด้วยชัน ตามแบบอย่างช่างโบราณเช่นกัน

ภาพที่ 4 รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์. เรือมาแล้ว. (2536) ทุ่นไม้, น้ำ: 130 x 250 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานประติมากรรมรูปทรงเรือของรัชชัช สร้างขึ้นจากการใช้ท่อนไม้ที่มีระดับความยาวแตกต่างกัน ไล่เรียงกัน จากท่อนที่มีขนาดสั้นค่อยๆ ไล่เรียงมาสู่ท่อนที่มีความยาว (หรือความสูงในแนวตั้ง)มากที่สุด ตรงกึ่งกลางของรูปทรง แล้วไล่เรียงกลับไปสู่ท่อนที่สั้นที่สุดที่ส่วนปลายอีกครั้ง รวมทั้งหมด 10 ท่อน ส่วนหัวเรือ(ด้านซ้ายมือ) ใช้ท่อนไม้ผ่าตามยาว ประกอบตามแนวยาวของท่อนไม้ เช่นเดียวกับส่วนท้าย(ด้านขวามือ)ก็ประกอบตามแนวยาวของท่อนไม้เช่นกัน แต่มีขนาดที่สั้นกว่า ให้ความรู้สึกของการสิ้นสุดของรูปทรงได้อย่างเฉียบคม รวมส่วนรูปทรงใช้ไม้ทั้งหมด 12 ท่อน ในส่วนของไม้ 10 ท่อนที่เป็นลำเรื่อนั้น แต่ละท่อนจะมีการแกะด้านหน้าและด้านหลังออกเป็นระนาบแบนราบ ส่วนด้านข้างทั้งสองด้านยังคงความเป็นจริงของท่อนไม้ไว้ ตรงกึ่งกลางด้านบน หรือหน้าตัดของท่อนไม้ มีการแกะสลักลงไป เป็นรูปเส้นเฉียง เชื่อมต่อกันในแต่ละท่อน ลักษณะเป็นเส้นหยักฟันปลา ให้ความรู้สึกและจินตนาการถึงการเคลื่อนไหวของสายน้ำ การเชื่อมต่อท่อนไม้แต่ละท่อนดังกล่าวคงมีที่มาจากลักษณะ โครงสร้างของเรือที่มีการแบ่งออกเป็นช่วงๆ และใช้ไม้ค้ำยันกานเรือไว้ และใช้เป็นที่นั่งไปในตัวด้วย เส้นรูปนอก (Outline) ด้านข้างของรูปทรง มีลักษณะเป็นเส้นโค้ง ด้านล่างมีวิธีการโค้งมากกว่าด้านบน ให้จินตนาการถึงการเคลื่อนไหว ชันลง การกระดกขึ้นลง แรงโน้มถ่วง ความสมดุล (Momentum) เชื่อมโยงไปสู่เรื่อง ปรัชญาการณัธรรมชาติ การเกิดน้ำขึ้น น้ำลง ระดับน้ำ แรงโน้มถ่วงที่เกิดจากการหมุนรอบตัวเองของโลก และการโคจรรอบโลกของดวงจันทร์ ซึ่งปรากฏเป็นระดับน้ำที่ขังอยู่ในเส้นหยักฟันปลาด้านบน แสดงถึงความคิดอันเฉียบแหลมของศิลปินในการรวมเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับน้ำมาสร้างเป็นผลงานประติมากรรมโดยใช้รูปทรงของเรือเป็นเค้าโครงในการแสดงออก

ตัวอย่างผลงานของศิลปิน

ภาพที่ 5 จากนิทรรศการ “แบบร่างต้นความคิด”, รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์, เทคนิค ประกอบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

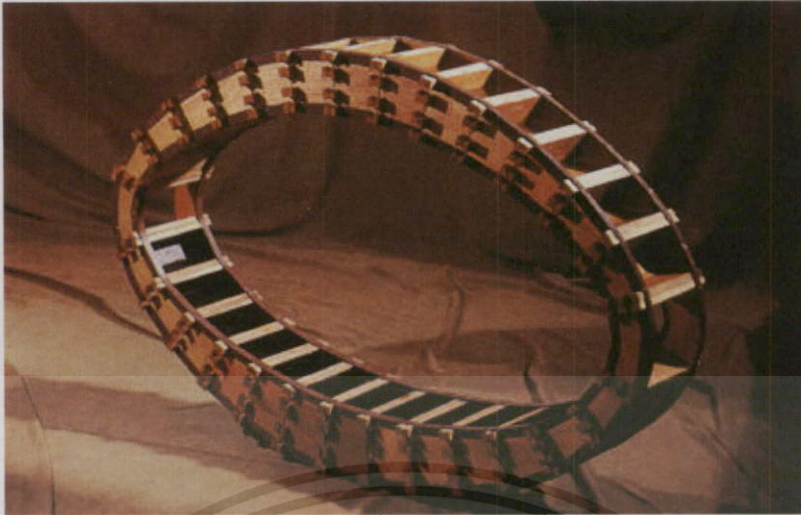

ภาพที่ 6 จากนิทรรศการ “มีชื่อ แต่จำไม่ได้”, รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์, เทคนิค ประกอบไม้

ภาพที่ 7 จากนิทรรศการ “มีชื่อ แต่จำไม่ได้”, รัชชัช พันธุ์สวัสดิ์, ประกอบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 รัชชัย พันธุ์สวัสดิ์, วนิดา, 2537, ไม้, น้ำ, เหล็ก: 178 x 113 ซม.

แนวความคิดสร้างสรรค์

แนวความคิดในการทำงานคือ ข้าพเจ้าอยากถ่ายทอดความรู้สึกและความทรงจำต่างๆที่เกิดขึ้นภายในกรอบครีว ความคิดถึงต่อบุคคลอันเป็นที่รักที่จากไป นำเสนอผ่านสิ่งของเครื่องใช้ที่ได้เลือกมาเป็นตัวแทนของบุคคลนั้น โดยที่นำเสนอออกมาในรูปแบบงานประติมากรรมไม้ โดยที่ประกอบจากแผ่นไม้ที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว (ไม้ฝาบ้าน) เพื่อให้วัสดุที่นำมาสร้างสรรค์มีความสอดคล้องกับเรื่องราวที่ข้าพเจ้าจะนำเสนอ โดยที่รูปแบบการนำเสนอ จะจัดวางให้วัตถุต่างๆมีความเสื่อมสลาย ไม่นั่นคง เปรียบเสมือนว่า เมื่อเวลาผ่านไป ก็ไม่มีสิ่งใดยั่งยืน ล้วนต้องเสื่อมสภาพเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา รวมถึงภาพความทรงจำที่มีอยู่ ก็อาจเลื่อนลาง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานชุด วัตถุกับความทรงจำ ดังที่กล่าวมาแล้วถึงแรงบันดาลใจข้างต้น กระบวนการที่ข้าพเจ้าใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน มาจากวัตถุภายในบ้านที่มีความสำคัญต่อจิตใจ เกี่ยวข้องกับบิดาของข้าพเจ้า โดยผลงานทั้งหมด แบ่งออกเป็น 3 ชุด โดยแต่ละชุดจะแสดงออกถึงวัตถุที่มีความสัมพันธ์ต่อบิดาของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะเลือกจากวัตถุที่มีความหมายตรงกับแนวความคิด นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรม ทั้งขนาด และรูปแบบ โดยที่ข้าพเจ้าคำนึงถึงตัววัสดุที่จะนำมาสร้างสรรค์ คือ ไม้เก่า และบานพับ โดยเฉพาะ บานพับ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะตัว ที่สามารถยึดและพับ ปรับเปลี่ยนไม้ ให้ได้รูปทรงตามที่ต้องการได้ โดยข้าพเจ้าได้เลือกวัตถุที่จะมาสร้างสรรค์ ดังนี้

ประติมากรรมชุดที่ 1 กระเป๋าเดินทาง

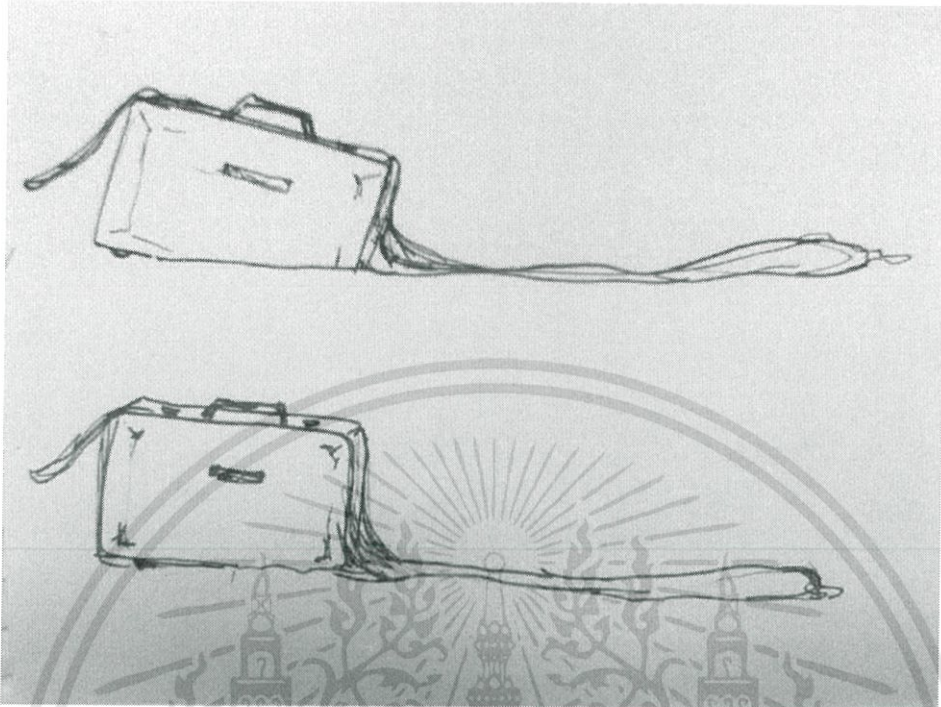
ประติมากรรมชุดที่ 2 ที่แขวนหมวกและชุดทำงาน

ประติมากรรมชุดที่ 3 กรงนกปรอทหัวจุก

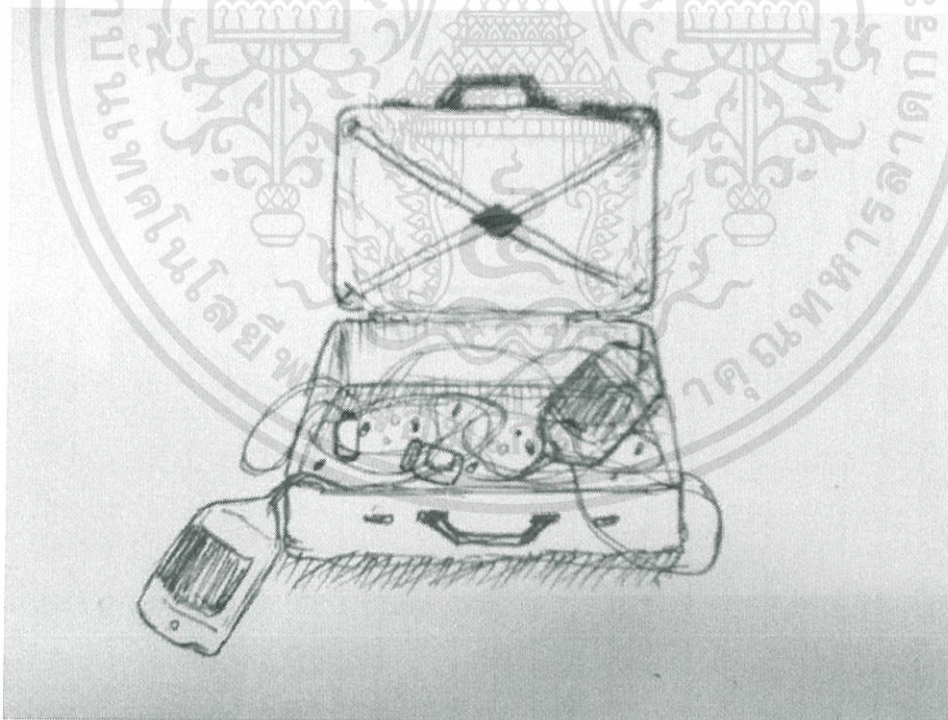
โดยมีรูปแบบการดำเนินการสร้างสรรค์ ด้วยการเริ่มต้นค้นหาข้อมูลของวัตถุที่จะนำมาสร้างเป็นผลงาน โดยศึกษาจากวัตถุของจริงที่มีอยู่ รวมไปถึงศึกษาจากวัตถุที่มีรูปแบบใกล้เคียงกับวัตถุที่จะนำมาสร้างสรรค์ แล้วนำมาจัดองค์ประกอบตามจินตนาการที่ความต้องการจะให้ เป็น โดยนำมาสร้างเป็นภาพร่างสองมิติ ด้วยการวาดเส้นลงบนแผ่นกระดาษ เพื่อหามุมมองที่เหมาะสมแก่การสร้างสรรค์ บางผลงาน ข้าพเจ้าได้สร้างแบบจำลองสามมิติขึ้น โดยใช้วัสดุประเภทกระดาษแข็ง นำมาประกอบสร้างรูปทรง เพื่อเห็นมุมมองอื่นๆ ในลักษณะสามมิติ และค้นหาความลงตัวของผลงาน ด้วยการจัดวางองค์ประกอบ ปรับเปลี่ยน แก้ไข เพื่อความสวยงามของผลงาน ผ่านแบบจำลอง และง่ายต่อการขยายเป็นผลงานจริงขั้นตอนต่อไป สามารถมองเห็นได้รอบด้าน เพื่อง่ายต่อการขยายเป็นผลงานจริง

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

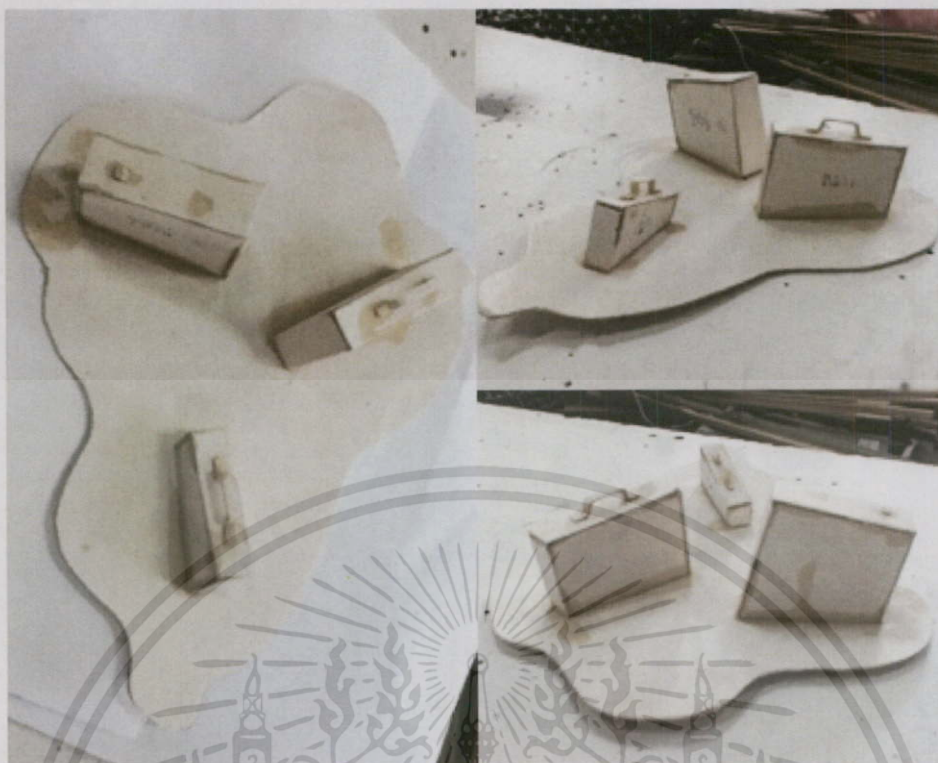

ภาพที่ 9 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 10 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 แบบจำลองสามมิติ

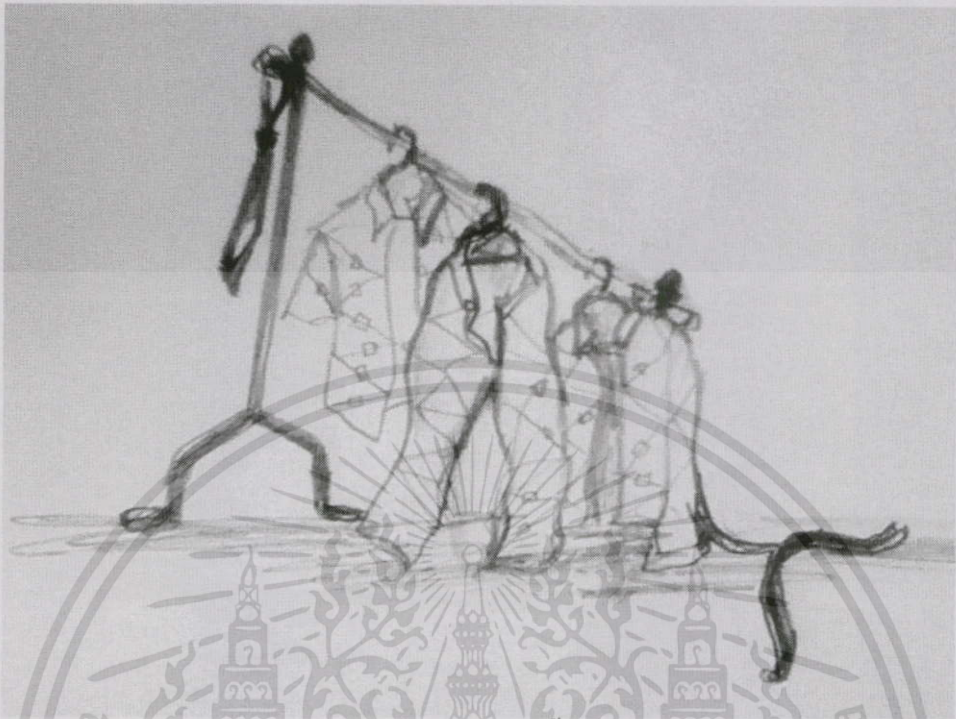
ภาพร่าง และแบบจำลอง ชุดที่ 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่ 1 มาจากกระเป๋าเดินทางของคุณพ่อ ที่ตอนนี้ไม่ได้นำเอาออกมาใช้งานแล้ว เนื่องจากพ่อกำลังเสียชีวิต การเดินทางไกลไปเที่ยวต่างจังหวัดในครอบครัวก็เริ่มห่างหาย ไม่มีใครพาครอบครัวไปเที่ยว จึงทำให้คุณแม่เก็บกระเป๋าเดินทางของคุณพ่อไว้ในห้องเก็บของ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่ สิ่งของเหล่านี้ เมื่อไม่ได้นำมาออกมาใช้งาน ถูกทิ้งไว้ในห้องเก็บของ ก็เหมือนกำลังสูญสลายหายไปตามกาลเวลา

ข้าพเจ้าจึงได้เลือกเอาแบบจำลองสามมิติ มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องด้วยรูปทรงของกระเป๋าทั้งสามใบ ที่มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่แตกต่างกัน การจัดองค์ประกอบจึงลงตัวมากที่สุด และด้วยรูปแบบกระเป๋าทั้งสามใบที่กำลังสลายหายไป มีจังหวะในการไหลของเนื้อกระเป๋า ให้ความน่าสนใจและสมจริงกับผลงานมากยิ่งขึ้น ทำให้รูปแบบในการนำเสนองานดูน่าสนใจมากกว่าชิ้นอื่นๆ และยังนำเสนอให้ได้รับรู้ถึงสิ่งของที่กำลังสูญสลายไปตามกาลเวลาอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

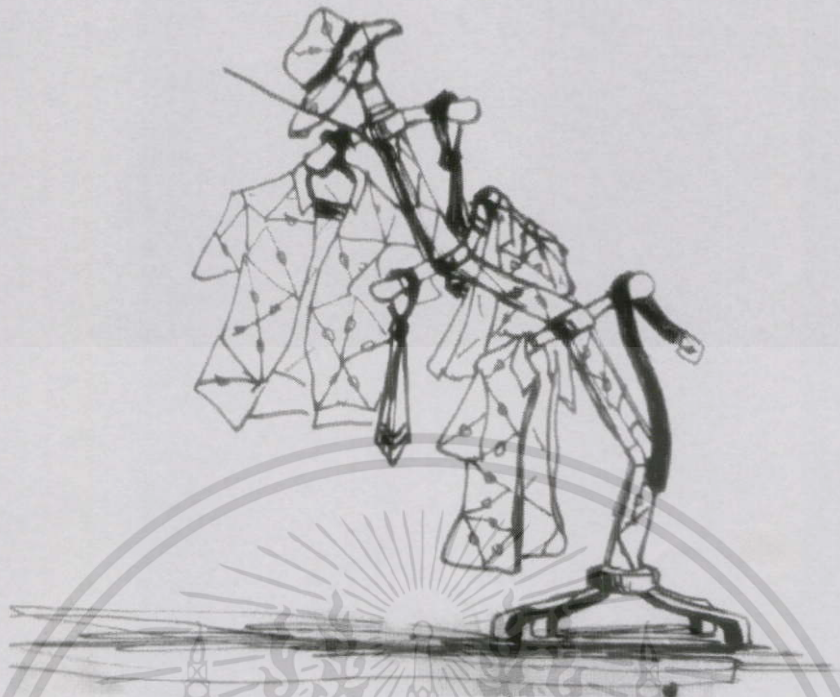

ภาพที่ 12 ภาพร่างขั้นที่ 1

ภาพที่ 13 ภาพร่างขั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

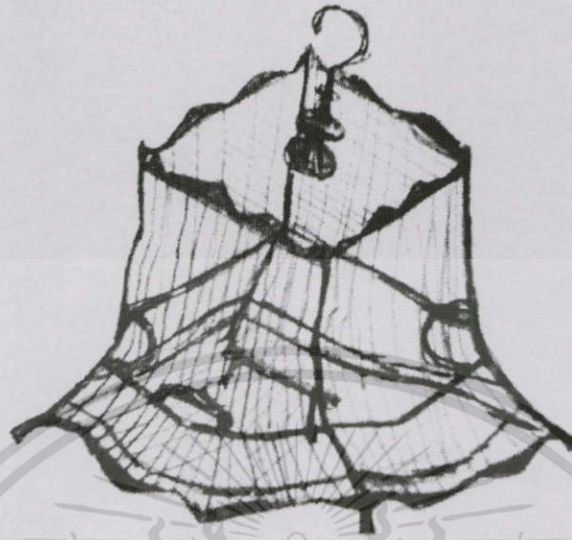
ภาพที่ 14 ภาพร่างขั้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่ 2 มาจากที่แขนหมวกของคุณพ่อ เนื่องจากเวลาที่คุณพ่อกลับมาจากที่ทำงาน คุณพ่อมักจะถอดเสื้อ ถอดหมวก ถอดเข็มขัด พาดไว้ที่ราวแขวนเป็นประจำ แต่ว่าปัจจุบันไม่มีเสื้อผ้า สิ่งของเครื่องใช้เหล่านั้น พาดไว้ที่เดิมเหมือนที่เคยเห็นเป็นประจำทุกวันอีกแล้ว จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ให้มีรูปแบบของวัตถุที่โน้มเอียงลง แสดงถึงความเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา

ข้าพเจ้าได้เลือกเอาภาพร่างขั้นที่ 3 มารวมกัน สร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องด้วยรูปแบบของวัตถุมีความน่าสนใจ ตรงที่สามารถแขวนวัตถุได้หลายชิ้น และสามารถนำมาจัดองค์ประกอบให้ดูตรงกับความเป็นจริงได้มากกว่า จึงเลือกที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง โดยมีการจัดองค์ประกอบให้มีความลงตัวมากที่สุด คือให้ที่แขวนหมวกมีลักษณะ โน้มเอียงลงตามน้ำหนักของวัตถุที่พาดแขวนเอาไว้ แสดงให้เห็นถึง ความเสื่อมสลาย เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา

ภาพร่างชุดที่ 3

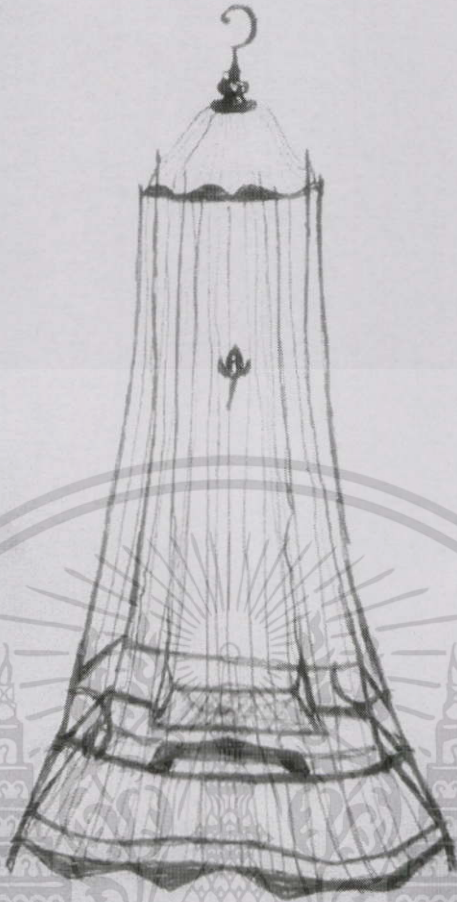

ภาพที่ 15 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 16 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานชุดที่ 3 มาจากกรงนกปรอทหัวจุกของบิดา ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้เลี้ยงนกปรอทหัวจุกไว้หลายตัว กิจกรรมประจำวัน คือการให้อาหารนก ทำความสะอาดกรงอยู่เสมอ เป็นภาพที่คุ้นตาอย่างยิ่ง ที่ข้าพเจ้าประทับใจ แม้ว่าในตอนนั้นจะไม่ได้เลี้ยงนกแล้ว แต่มารดาของข้าพเจ้าก็ยังคงเก็บกรงนกอันนี้เอาไว้ ข้าพเจ้าจึงอยากรนำเสนอสิ่งของชิ้นนี้ให้อยู่ในสภาพที่ดูเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา แต่เพิ่มความน่าสนใจลงไปในตัวงาน คือมีชิงช้าเข้ามาแทนที่ให้นกเกาะ โดยที่ข้าพเจ้าต้องการจะสื่อถึง การขังตัวเองอยู่ในความคิดความทรงจำซ้ำๆ วนเวียนอยู่แต่ความทรงจำในอดีต

ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพร่างชิ้นที่ 3 มาสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องด้วยเหตุผลที่มีขนาดและองค์ประกอบที่น่าสนใจ เพราะผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการให้กรงนกนี้ ยึดข้อยลงมาจากเพดานถึงพื้นตามแรงโน้มถ่วง เพื่อแสดงถึงลักษณะของวัตถุที่ค่อยๆ เสื่อมสภาพตามกาลเวลา และข้าพเจ้าได้เพิ่มความน่าสนใจลงไปในงานคือให้ภายในมีชิงช้าอยู่ในตำแหน่งแทนที่นกเกาะอยู่ตรงกลาง แสดงถึงการคิดย้อนกลับ ไปมา อยู่แต่เรื่องราวในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุด วัตถุกับความทรงจำ ข้าพเจ้ามีวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

1. หาข้อมูลของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์
2. สร้างภาพร่างสองมิติลงบนกระดาษ
3. สร้างภาพร่างสามมิติเพื่อหามุมมองที่เหมาะสม
4. จัดเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน
5. เริ่มการสร้างสรรค์ผลงานจริง

วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

กระดาษแข็ง

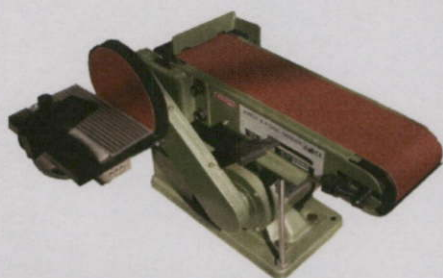
ปากกาเคมี

ไม้บรรทัด

เครื่องตัดไม้

เครื่องขัดกระดาษทราย

สว่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บานพับ

น็อต

ไขควงไฟฟ้า

แผ่นไม้เก่า

แล็กเกอร์เคลือบไม้

กาวติดไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงาน

ภาพที่ 30 วัดขนาดวัตถุจริงที่เป็นต้นแบบ ให้ได้ขนาดและแบบที่ต้องการ นำมาวาดลงบนกระดาษ

ภาพที่ 31 เพิ่มรูปทรงเรขาคณิตลงไปในงาน เพื่อเป็นต้นแบบในการตัดแผ่นไม้เก่า แล้วตัดกระดาษตามรูปทรงที่ต้องการ โดยการทาบลงไปตามแบบของวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

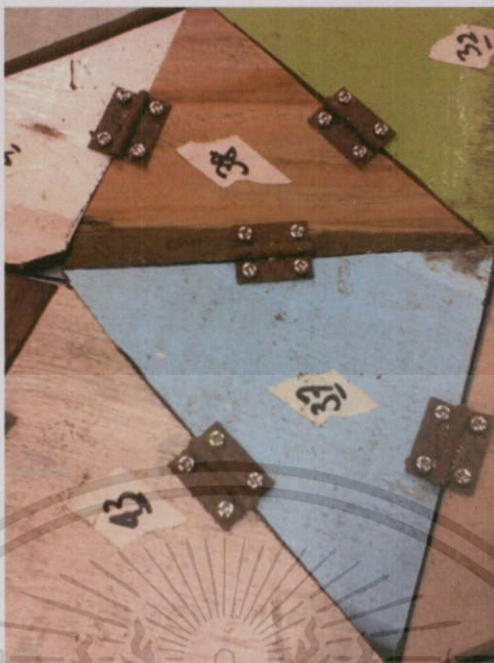

ภาพที่ 32 ทาบลงบนแผ่นไม้ที่ต้องการจะตัด

ภาพที่ 33 ตัดแผ่นไม้ให้ได้รูปทรงตามต้นแบบ แล้วนำมาขัดขอบไม้ด้วยเครื่องขัดกระดาษทรายให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

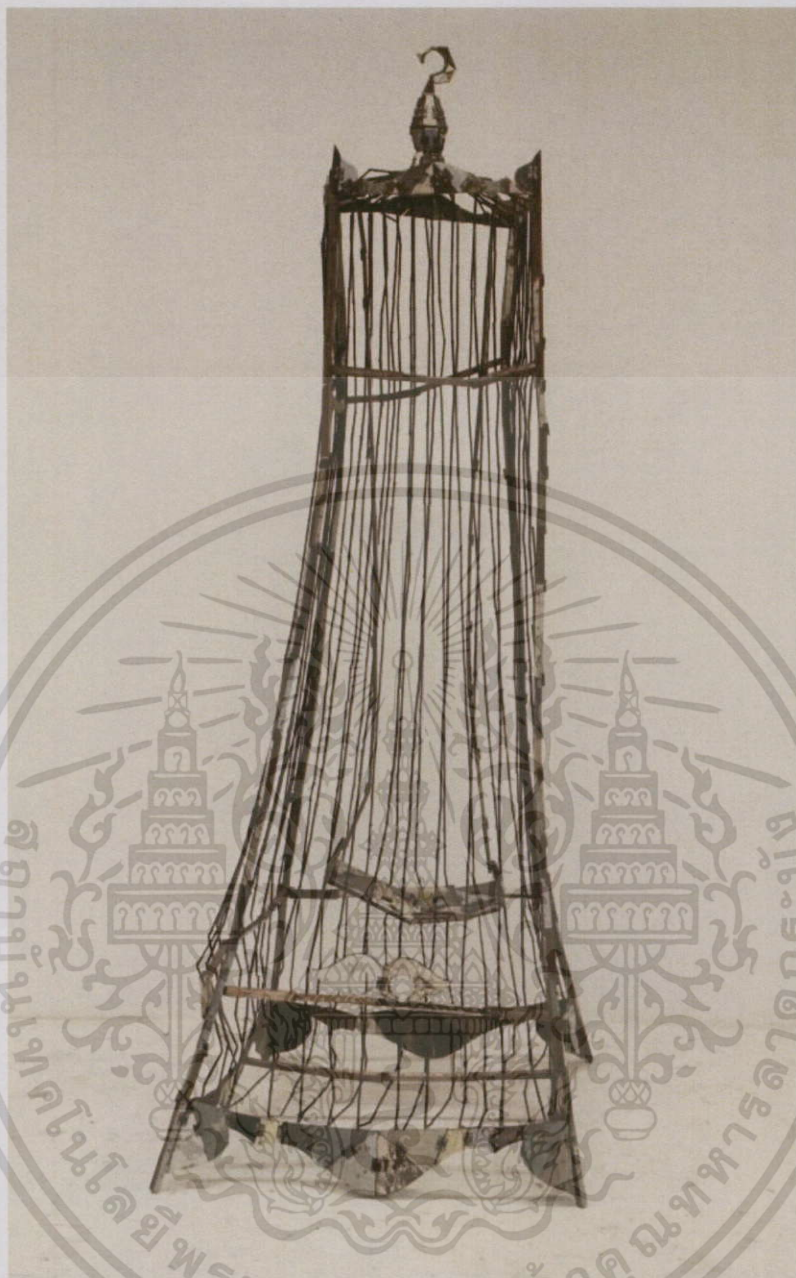

ภาพที่ 34 เมื่อเสร็จจนครบตามจำนวน จึงนำมาเรียงต่อกัน แล้วประกอบแผ่นไม้ทุกชิ้นด้วยการใส่
บานพับลงไป ตรงตำแหน่งรอยต่อของไม้ทุกแผ่น

ภาพที่ 35 ปรับรูปทรงให้ได้ตามต้นแบบ แล้วจึงยึดบานพับให้ได้รูปทรงตามต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 ประกอบทุกชิ้นส่วนตามตำแหน่งและทาแล็กเกอร์เคลือบไม้ เป็นอันเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

หลังจากคัดเลือกภาพร่างแล้ว ข้าพเจ้าได้นำมาขยายเป็นผลงานจริง โดยการวัดขนาดจากวัตถุต้นแบบที่เป็นของจริง นำขนาดที่ได้มาเขียนแบบลงบนกระดาษ เพื่อที่จะได้ตัดทอนรายละเอียดให้เป็นรูปทรงเรขาคณิตในการสร้างผลงานตัดแบบกระดาษ นำมาทาบลงบนแผ่นไม้ ตัดไม้ได้ตามแบบที่ต้องการ แล้วจึงนำมาประกอบเข้าด้วยกัน โดยใช้บานพับเป็นตัวเชื่อมต่อแผ่นไม้แต่ละแผ่นประกอบสร้างรูปทรงของวัตถุที่ต้องการ เมื่อผลงานจริงเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าจึงได้วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ทัศนธาตุกับการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ ที่มีอยู่ในงาน สี น้ำหนัก รูปทรง และพื้นผิว ข้าพเจ้าได้แยกทัศนธาตุออกเป็นแต่ละชนิด เพื่อศึกษาลักษณะและหน้าที่เฉพาะตัวของแต่ละธาตุ รวมทั้งการประสานร่วมกันกับธาตุอื่นๆ

ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

จากภาพ คือ รูปทรงที่สร้างขึ้นจากการประกอบไม้เก่า เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมของกระเป่าสามใบที่มีขนาดแตกต่างกัน และวางอยู่ในตำแหน่งห่างกัน มีลักษณะกำลังละลาย

แทนค่าความหมายของวัตถุที่ถูกเก็บไว้นานจนเกิดการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ดูไม่มั่นคง

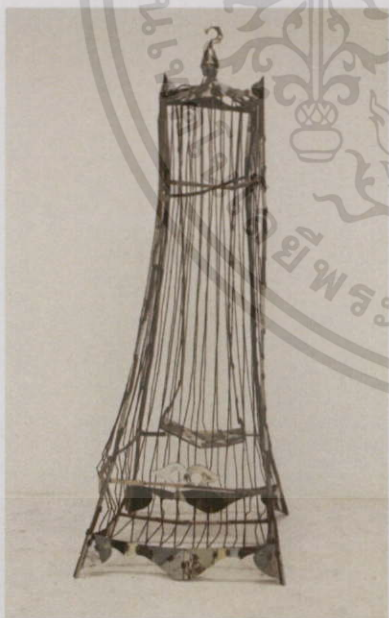
ผลงานชิ้นที่ 2 รูปทรง (Forms)

จากภาพ คือ รูปทรงของที่แขวนหมวกที่กำลังเอนเอียง และประกอบด้วย รูปทรงของหมวก เข็มขัด เนคไท ที่แขวนอยู่ นำที่แขวนหมวกของจริง มาตัดเป็นท่อน แล้วนำมาประกอบใหม่ให้มีลักษณะ โนม์เอียง และประกอบไม้ให้เป็นรูปทรงของหมวก เข็มขัด และ เนคไท

แทนค่าความหมายของวัตถุกำลังเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ทั้งนี้หนักลงตามแรงโน้มถ่วง ไม่มั่นคง

ผลงานชิ้นที่ 3 รูปทรง (Forms)

จากภาพ คือ รูปทรงของกรงนกที่กำลังยัดยอยลงมาถึงพื้น โดยที่ประกอบสร้างจากไม้เก่า ตัดเป็นส่วนๆ แล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกัน จำลองให้คล้ายของจริง แต่ด้านล่างของกรง ทำให้มีลักษณะใหญ่กว่าของจริง เพื่อแสดงให้เห็นถึงวัตถุที่ยัดยอยลงมากองที่พื้น โดยจะมองเห็นรายละเอียดด้านใน คือ รูปทรงของชิงช้า

แทนค่าความหมายของวัตถุที่ยัดยอยตามแรงโน้มถ่วง เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

จากภาพ คือ ลักษณะผิวของแผ่นไม้เก่าแต่ละส่วน
ที่มาประกอบกัน โดยที่แต่ละแผ่นนั้นมีพื้นผิวที่ต่างกัน
ของเนื้อไม้ ความลึก ความบาง ของร่องไม้ที่ต่างกัน
และยังมีร่องรอยการผุกร่อนของเนื้อไม้ และลักษณะ
ของสีไม้ที่ต่างกันตามแต่ชนิดของไม้ รวมไปถึงยังมี
พื้นผิวของบานพับ ที่มีลักษณะมันวาว และ พื้นผิวที่
เกิดจากสนิม

แทนค่าความหมายของ สิ่งของที่ถูกรับไว้ยาวนาน
จนเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

ผลงานชิ้นที่ 2 ลักษณะผิว (Textures)

จากภาพ คือ ลักษณะผิวไม้เก่าแต่ละแผ่นที่มี
พื้นผิวต่างกันมาประกอบเข้าด้วยกัน โดยที่แต่ละแผ่น
นั้นมีพื้นผิวที่ต่างกันของเนื้อไม้ ความลึก ความบาง
ของร่องไม้ที่ต่างกัน และยังมีร่องรอยการผุกร่อนของ
เนื้อไม้ รวมถึงลักษณะของสีที่ต่างกันตามแต่ชนิดของ
ไม้ และลักษณะของพื้นผิวบานพับ ที่มีความวาว และ
พื้นผิวของสนิม

แทนค่าความหมายของ สิ่งของที่ถูกรับไว้ยาวนาน
จนเกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ผลงานชิ้นที่ 3 ลักษณะผิว (Textures)

จากภาพ คือ ลักษณะของพื้นผิวเนื้อไม้ที่ต่างกัน ตามแต่ชนิดของไม้ นำมาประกอบเข้าด้วยกัน ไม้บางแผ่นมีความลึกของร่องไม้มากกว่าบางแผ่น รวมถึงลักษณะของบานพับที่มีความแตกต่างกัน มีทั้งมันวาว และมีสนิม

แทนค่าความหมายของ สิ่งของที่ถูกรักษาไว้นาน จนเกิดการเปลี่ยนแปลง

ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

จากภาพ คือ ลักษณะสีที่แตกต่างกันของเนื้อไม้ มีความอ่อนเข้มต่างกันตามชนิดของไม้แต่ละแผ่น ที่มาประกอบเข้าด้วยกัน สีของไม้ที่ใกล้เคียงกันทำให้เกิดน้ำหนักอ่อนแก่ ทำให้งานดูมีเอกภาพ มีมิติมากขึ้น

แทนค่าความหมายของ สีตามธรรมชาติของเนื้อไม้ที่แปรสภาพไปตามกาลเวลา และเนื่องด้วยสีในงานเป็นสีโทนเดียว จึงทำให้งานดูมีความกลมกลืน

ผลงานชิ้นที่ 2 สี (Colour)

จากภาพ คือ ลักษณะสีน้ำตาลของเนื้อไม้ ที่มีความเข้มแตกต่างกันตามแต่ชนิดของไม้ที่นำมาประกอบ และสีของบานพับที่เกิดสนิม สีน้ำตาลของไม้กับสีของสนิม มีความใกล้เคียงกัน จึงทำให้งานดูมีความเป็นเอกภาพ กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว

แทนค่าถึงสิ่งของที่ถูกรื้อเก็บไว้นาน จนเปลี่ยนสภาพไปตามกาลเวลา

ผลงานชิ้นที่ 3 สี (Colour)

จากภาพ คือ มีสีของไม้เก่าหลายสีแตกต่างกันมาประกอบเข้าด้วยกัน ทำให้ภาพรวมของงานชิ้นนี้โดดเด่นเรื่องสีที่ตัดกัน จึงดูมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และไม้แต่ละแผ่น ก็มีสีที่หลุดลอกออกไปบนแผ่นไม้ ทำให้เห็นสีจริงของเนื้อไม้

แทนค่าถึง สีของวัตถุที่แปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

ข้าพเจ้าได้วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภายในงาน ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในด้านต่างๆ และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการสร้างสรรค์ต่อไป

ภาพที่ 46 ภาพผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

รูปทรงและสีของกระเป่าทั้งสามใบ มีความใกล้เคียงกัน และการจัดระเบียบรูปทรงเรขาคณิตให้มาอยู่รวมกันอย่างลงตัว จึงทำให้งานดูมีความกลมกลืน เป็นอันหนึ่งอันเดียว

2. ความหลากหลาย (Varity)

รูปทรงเรขาคณิตแต่ละชิ้นที่นำมาจัดวางลงไปตามรูปทรงของกระเป่า มีขนาด และรูปร่างที่แตกต่างกัน นำมาประกอบเข้าด้วยกัน และรูปทรงของกระเป่าที่มีขนาดแตกต่างกัน จึงทำให้งานดูมีความหลากหลาย

3. ความสมดุล (Balance)

มีการจัดวางรูปทรงของกระเป่า ตามขนาดใหญ่ กลาง เล็ก โดยจัดให้กระเป่าใบใหญ่อยู่ตรงกลาง เพื่อสร้างจุดเด่น และให้กระเป่าที่มีขนาดรองลงมา วางอยู่ทั้งสองข้าง เพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดภายในงาน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนในงาน ข้าพเจ้าได้สร้างรูปทรงหลักเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมของกระเป่า และมีรูปทรงรอง คือรูปทรงสามเหลี่ยมที่นำมาประกอบกันจนเกิดรูปทรงใหญ่ โดยอาศัยจังหวะและองค์ประกอบ จึงทำให้เกิดความสมดุลตามมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นภายในงาน มีอยู่สองส่วนคือ รูปทรงของกระเป่าที่ขาดหายไปครึ่งหนึ่ง และส่วนที่ละลายลงไปอีกส่วน เมื่อมาอยู่รวมกัน ทำให้งานเกิดจุดเด่นภายในงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวภายในงานเกิดจากเส้นรอยต่อของชิ้นส่วนไม้ที่เชื่อมต่อกันจนเกิดรูปทรง และรวมถึงรูปทรงของงานที่ทำให้เหมือนวัตถุนี้กำลังละลายหายไป จึงทำให้งานดูมีความเคลื่อนไหว

ภาพที่ 47 ภาพผลงานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

เนื่องจากงานชิ้นนี้ใช้ไม้ที่มีสีค่อนข้างใกล้เคียงกัน รวมทั้งบานพับที่เกิดสนิม จึงทำให้สีในงานดูมีเอกภาพ กลมกลืนกัน

2. ความหลากหลาย (Varity)

ความหลากหลายภายในงานชิ้นนี้ มาจากรูปทรงของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ต่างกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายทางด้านรูปทรง

3. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในรูปทรงของวัตถุ ข้างเข้าเลือกขนาดของวัตถุที่มีขนาดใหญ่ วางตำแหน่งไว้ด้านล่างเพื่อถ่วงน้ำหนัก และนำเอารูปทรงของวัตถุที่มีขนาดรองลงมาไว้ด้านบน เพื่อสร้างความสมดุลภายในงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนภายในงานชิ้นนี้ มีทั้งส่วนที่เป็นมวล คูมิน้ำหนัก คือรูปทรงของเสื่อที่แขวน และหมวก ส่วนอีกรูปทรงที่เป็นเส้น คือรูปทรงของที่แขวนหมวก เข็มขัด และ เนคไท

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของงานอยู่ที่รูปทรงของวัตถุที่นำมาสร้างสรรค์ คือ นำไม้ มาสร้างเป็นหมวก เสื่อ เนคไท เข็มขัด เกิดความน่าสนใจ และด้วยรูปทรงที่โค้งลงของที่แขวนหมวก แต่ว่ายังสามารถตั้งอยู่ได้เอง

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวภายในงาน เกิดจากรูปทรงที่โน้มเอียง คู่มั่นคง ของที่แขวนหมวก ทำให้งานดูมีความเคลื่อนไหว เหมือนจะทิ้งตัวตามแรงโน้มถ่วง

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืนภายในงานชิ้นนี้เกิดจากรูปทรงของเส้นภายในงานที่มาประกอบรวมกัน ทำให้งานดูมีความกลมกลืนกันด้วยโครงสร้างของเส้น

2. ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายของผลงาน เกิดจากองค์ประกอบของชิ้นส่วนไม้ที่มีความแตกต่างกัน ประกอบไปด้วย ไม้ที่เป็นรูปทรงเรขาคณิต และรูปทรงของไม้ที่เป็นเส้นมาเรียงต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความสมดุล (Balance)

ข้าพเจ้าได้จัดให้รูปทรงของกรงนกมีฐานด้านล่างขนาดใหญ่กว่าด้านบน เพื่อเป็นการถ่วงดุลน้ำหนัก

และให้ทุกด้านของกรงนก สร้างจากไม้ที่เป็นเส้นมาเรียงต่อกัน ให้มีจำนวนเท่ากันทุกด้าน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนที่เด่นชัดภายในงานของข้าพเจ้าชิ้นนี้ มีอยู่ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นเส้น คือ ซี่กรง และ ส่วนที่เป็นระนาบ คือ ส่วนของหัวกรงและชิงช้า

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นภายในงาน คือรูปทรงของกรงนกที่มีรูปทรงผิดเพี้ยนไปจากของจริง ข้าพเจ้าต้องการให้รูปทรงของกรงที่ข้าพเจ้าสร้างมีความยืดหยุ่นลงมาเกินจริง เพื่อสร้างจุดเด่นให้กับงาน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวภายในงาน เกิดจากเส้นไม้ที่มาเรียงต่อกัน ดูแล้วไม่มั่นคง เกิดการเอียงเอนรูปทรงที่ทิ้งตัวตามน้ำหนัก และแรงโน้มถ่วงจนยืดหยุ่นลงมา และทิศทางของเส้นที่ดูไม่เป็นระเบียบ จึงทำให้งานดูมีความเคลื่อนไหว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

จากแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด วัตถุกับความทรงจำ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงร่องรอยแห่งความทรงจำ ในวัตถุเครื่องใช้ภายในบ้าน ที่เกี่ยวข้องกับบิดาของข้าพเจ้า ซึ่งยังคงอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าเสมอ โดยนำเสนอผ่านทางวัตถุที่เป็นตัวแทนของท่านที่เคยมีอยู่ และยังมีอยู่ ข้าพเจ้าจึงคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมที่มีความหมายแสดงออกถึงสิ่งของเหล่านั้นที่มีคุณค่าทางความรู้สึกของข้าพเจ้า และสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมาโดยการจำลองรูปแบบของวัตถุ และนำมาจัดองค์ประกอบตามจินตนาการ ที่แสดงถึงสิ่งของที่เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดดังกล่าวนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคการประกอบไม้กับบานพับเป็นวิธีการสร้างสรรค์ โดยที่ใช้ไม้เก่ามาเป็นวัสดุหลัก เนื่องจากเป็นวัสดุที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว มีร่องรอยของกาลเวลาหลงเหลืออยู่ รวมทั้งใช้บานพับในการยึดและควบคุมทิศทางการจัดรูปทรงให้ได้ตามต้องการ ข้าพเจ้าเริ่มสร้างสรรค์ผลงานจากการศึกษาหาข้อมูลจากวัตถุของจริง แล้วนำมาสร้างเป็นภาพร่าง หากความเป็นไปได้ในรูปแบบผลงาน ก่อนจะมาสร้างเป็นผลงานจริง หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้นำผลงานที่สร้างสรรค์มาวิเคราะห์โดยละเอียดทั้งในด้านของทัศนธาตุต่างๆ ภายในตัวงานและโครงสร้างของงาน รวมทั้งองค์ประกอบภายในงาน เพื่อให้ผลงานชุดนี้ มีความสมบูรณ์ทั้งรูปแบบและเนื้อหาให้มากที่สุด

ปัญหาที่พบในการสร้างสร้งงาน ได้แก่ วัสดุไม้เก่า มักจะมีความเปราะบาง ทำให้เวลาตัดไม้ จะหักไปบางส่วนจนต้องตัดใหม่อีกแผ่น และเวลาที่ประกอบบานพับเข้าไป บางมุมของไม้บางชิ้นจะไม่เสมอกัน ทำให้ในการจัดตำแหน่งรูปทรงมีความผิดพลาดไปบ้าง รวมไปถึงเมื่อประกอบกันเสร็จตามรูปทรงที่ต้องการแล้ว บางชิ้นงานจะไม่ค่อยแข็งแรง เนื่องจากการที่ประกอบด้วยบานพับ จะมีการปรับเปลี่ยนรูปทรงตามรอยพับ ทำให้ต้องมีการยึดโครงสร้างภายในงานให้แข็งแรงมากยิ่งขึ้น

ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการศึกษาและการสร้างสรรค์ ได้บรรลุเป้าหมายตามความคาดหวังที่วางไว้ โดยข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานของข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ อีกทั้งยังมุ่งหวังที่จะพัฒนากระบวนการทางความคิดที่ต่อเนื่องกันไปสู่ผลงานชิ้นอื่นๆ อีกในภายหน้า

เอกสารอ้างอิง

ชลุค นิ่มเสมอ. 2544. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : บริษัทไทยวัฒนาพานิช.

ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์. 2545. รูปทรงที่ระยະไกล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิทรรศการ มีชื่อ แต่จำไม่ได้ : ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์. 2552. กรุงเทพฯ : อาร์ตแกลเลอรี เซ็นเตอร์.

นิทรรศการ การพนงรของมาโคโปโล : ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์. 2555. เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

<http://exhibition.contestwar.com/taxonomy/term/965>

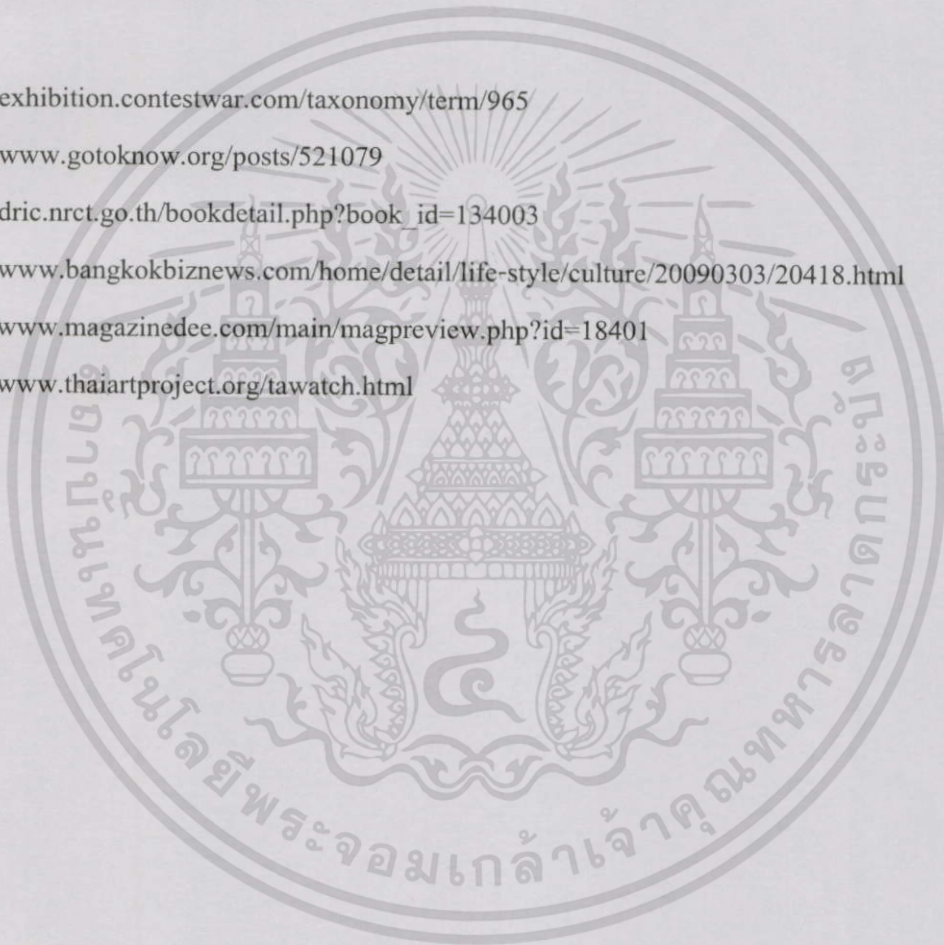
<http://www.gotoknow.org/posts/521079>

http://dric.nrct.go.th/bookdetail.php?book_id=134003

<http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/life-style/culture/20090303/20418.html>

<http://www.magazinedee.com/main/magpreview.php?id=18401>

<http://www.thaiartproject.org/tawatch.html>

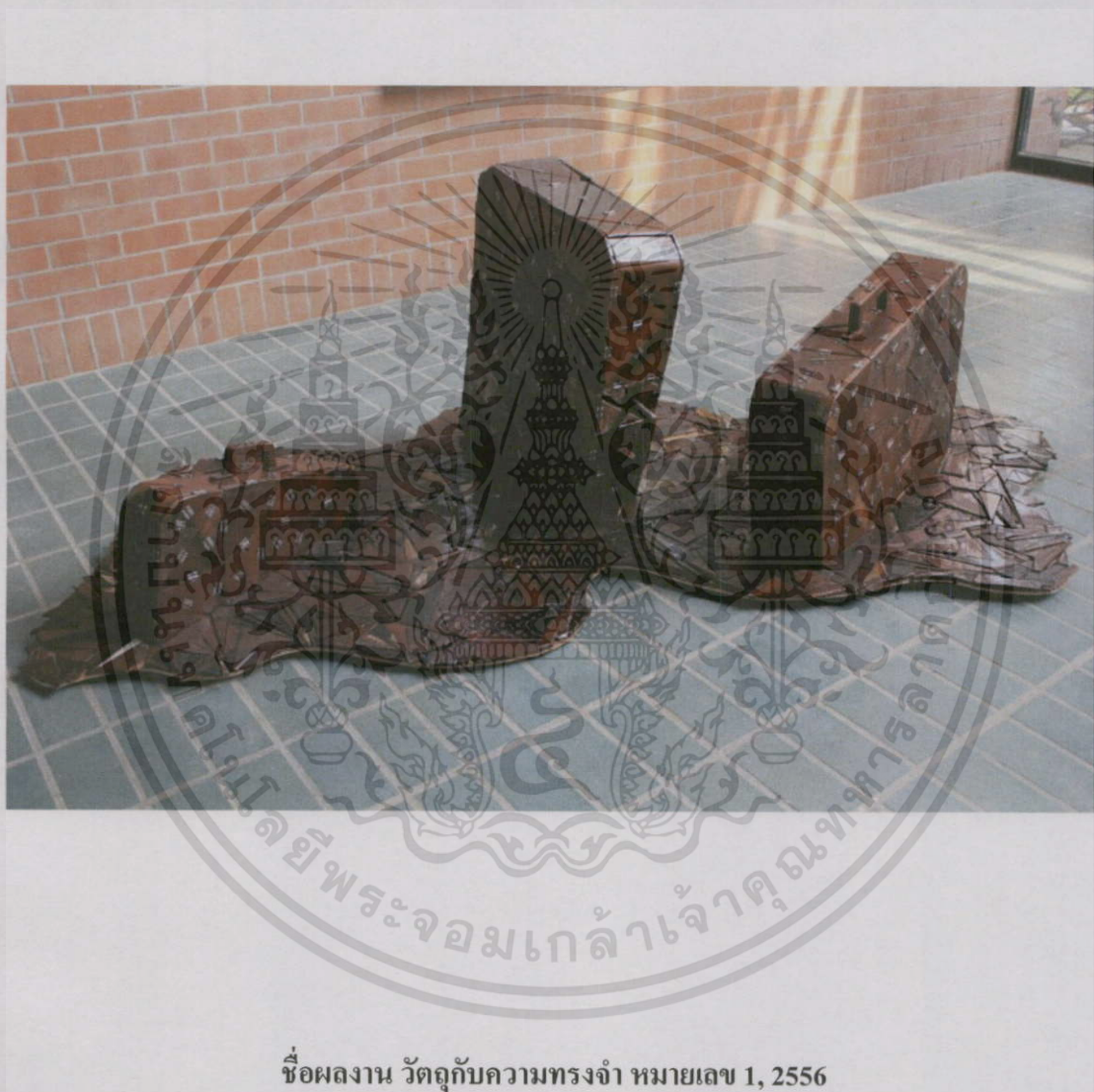

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน วัดถูกกับความทรงจำ หมายเลข 1, 2556

เทคนิค ประกอบไม้กับบานพับ

ขนาด 150 x 265 x 90 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

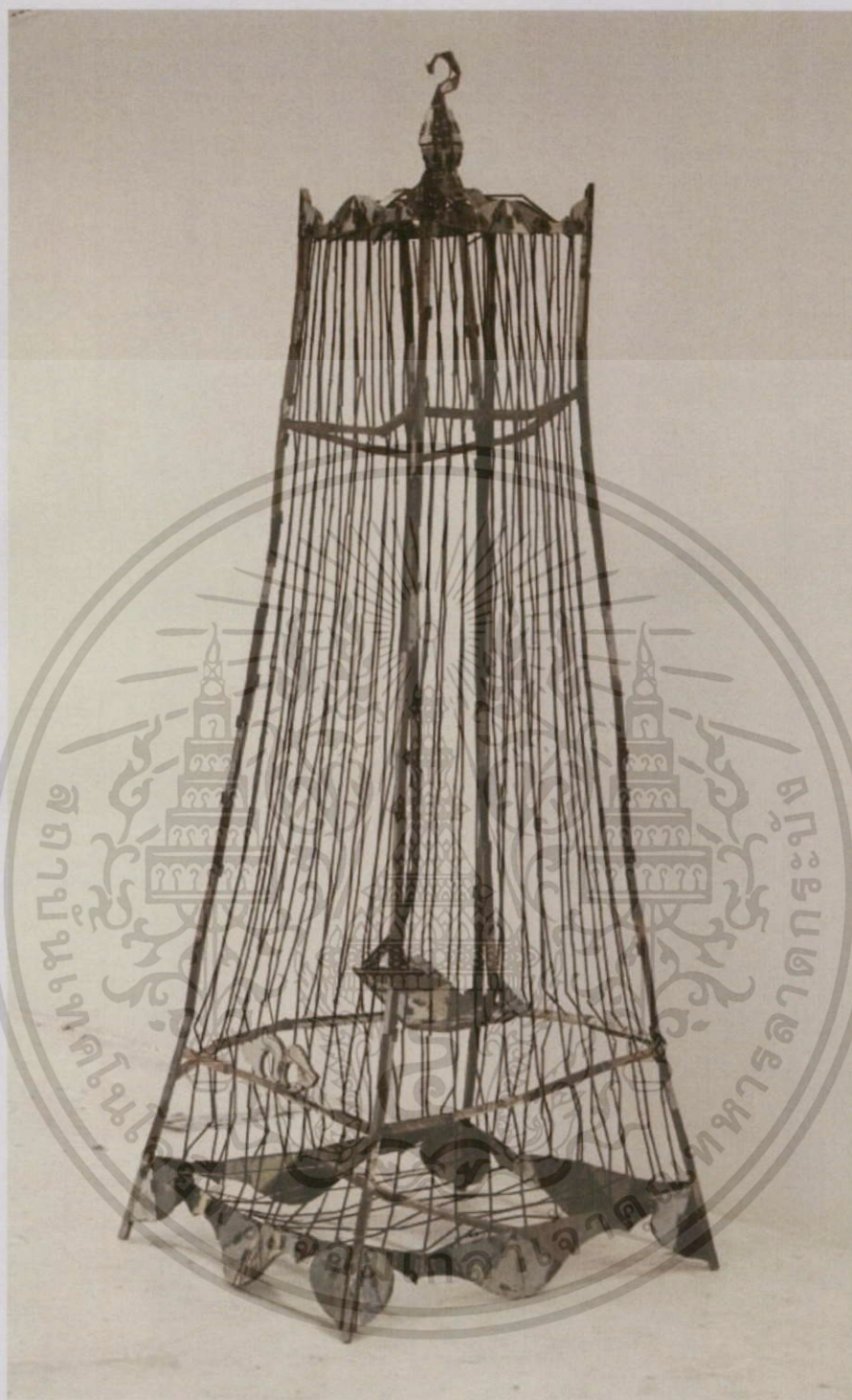

ชื่อผลงาน วัดตุ๊กตกับความทรงจำ หมายเลข 2, 2557

เทคนิค ประกอบไม้กับบานพับ

ขนาด 90 x 60 x 165 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน วัตถุกับความทรงจำ หมายเลข 3, 2557

เทคนิค ประกอบไม้กับสานพับ

ขนาด 90 x 90 x 230 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาว ปุณยิศา ศิลปรัศมี
 วัน เดือน ปีเกิด 16 เมษายน 2534 ที่กรุงเทพฯ
 ที่อยู่ 39 ซอยท่าดินแดง 8 ถนนท่าดินแดง แขวงคลองสาน เขตคลองสาน กรุงเทพฯ โทร. 086-0082800

อีเมล orange.punyisa@gmail.com
 ประวัติการศึกษา ประถมศึกษา โรงเรียนช่างดาครู้ศึกษา
 มัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษานารี
 ปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปกรรม
 สาขาประติมากรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2554 ร่วมแสดงงานนิทรรศการ Kinetic Art ณ ห้องนิทรรศการสุวรรณภูมิ ตึกวิจิตรศิลป์ สจล.
- 2554 ร่วมทำงาน โครงการ Ubon Wax Festival 2011 ณ จังหวัดอุบลราชธานี
- 2555 ร่วมทำงาน โครงการ ประติมากรรมกับชุมชน 9 สถาบัน ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2555 ร่วมทำงาน โครงการ Cha-am International Kite Festival 2012 ณ จังหวัดเพชรบุรี
- 2555 ร่วมทำงาน โครงการ ประติมากรรมกับชุมชน 9 สถาบัน ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2555 รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดเรือประดับไฟฟ้า มหกรรมลอยกระทง กรุงเทพฯ
- 2556 ร่วมโครงการศิลปินร่วมสมัยสัญจรของสำนักศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (OCAC) จังหวัดกระบี่
- 2556 ร่วมทำงาน โครงการประติมากรรมกับชุมชน 8 สถาบัน ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 2556 ร่วมแสดงนิทรรศการ LINE ณ หอศิลปวัฒนธรรมเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- 2556 ร่วมทำงานเทศกาลโคมไฟนานาชาติ “สีสันเมืองใต้” ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- 2557 ร่วมแสดงผลงานประติมากรรม 12th Oita Asian Sculpture ณ ประเทศญี่ปุ่น
- 2557 ร่วมโครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยครั้งที่ 5 ปี 57
- 2557 ได้รับการคัดเลือกไปศึกษาดูงานศิลปะ โครงการค่ายเยาวชนสร้างสรรค์ผลงานศิลปะร่วมสมัยครั้งที่ 5 กับสำนักวัฒนธรรม ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้